

INGEZONDEN.

BRUGWERK-CONSTRUCTIES.

Geachte Redacteur en Collega

Alhoewel ik principieel een tegenstander ben van ingezonden stukken, omdat zij toch maar zelden of nooit een positief resultaat afwerpen, zou ik U beleefd willen verzoeken deze regels nog bij uitzondering te willen opnemen in ons tijdschrift; zulks in verband met de ingezonden stukken over brugwerk van de collega's Schuiringa, da Costa en Verhoeven.

Het vraagstuk is te gecompliceerd om met enkele woorden eenige algemeen geldende gevolgtrekkingen te mogen maken.

Wij zullen ons daarom met drie hoofdpunten moeten bezighouden; ten 1^{ste}: a. Vast, b. partieel vast, c. afneembaar brugwerk.

ten 2^{de}: Kroon of inlay als steunpunt.

ten 3^{de}: Al of geen behandeling der tandzenuw.

Zooals men ziet zal een belangrijk onderdeel dier besprekingen moeten handelen over het al of niet extirpeeren der tandzenuw of nog beter gezegd over de wortelkanaal-behandeling, waaraan zoovele gecompliceerde theoretische en praktische vraagstukken ten grondslag liggen en waarover de opinie's nog zoozeer uiteenloopen.

Ik geloof dan ook niet, dat onze generatie het beleven zal, dat de wetenschappelijke onderzoekingen ons definitief het al of niet extirpeeren der tandzenuw zal kunnen voorschrijven of verbieden. Met het einde van dien strijd zal het brugwerk eerst in vaste banen geleid, zijne theoretische en praktische waarde vastgesteld kunnen worden.

Geenszins ligt het in mijn bedoeling, dat wij thans stil moeten zitten en kalm afwachten. Integendeel! Elke nieuwe instructie, lezing en demonstratie zal ons welkom zijn en ik hoop dan ook, dat de heeren Da Costa en Verhoeven hun voorgenomen plannen dienaangaande zullen ten uitvoer brengen.

Als leerling van Goslee en Peeso en als, »quite busy bridge-worker« »and student for life« zou volgens mijne bescheiden meening en ervaring voorloopig een en ander dienaangaande samengevat kunnen worden als volgt;

ten 1^{ste}: afneembaar brugwerk is het meest ideale. De bewerking is echter te tijdrovend en wordt daardoor te kostbaar om in alle gevallen in eene drukke praktijk steeds door te voeren.

ten 2^{de}: uit een praktisch oogpunt zal vast brugwerk voorloopig althans nog niet altijd uitgeschakeld kunnen en, volgens mijne ervaring, niet behoeven te worden.

ten 3^{de}: Zoowel bij afneembaar als niet afneembaar, vast of partieel-vast maken wij ons in meer of mindere mate schuldig aan eene overbelasting der steunpunten.

In hoeverre wij daardoor pathologische toestanden veroorzaken hangt van te veel factoren af en zijn er nog te weinig gegevens om een of ander soort brugwerk definitief in alle gevallen te veroordeelen.

ten 4^{de}: eene doelmatige preparatie van premolaar of molaar voor een gouden kroon zonder zenuw-extirpatie acht ik onmogelijk, tenzij in enkele uitzonderingsgevallen bij patienten op ouderen leeftijd. Druk-anaesthesie en locale slijmvlies-anaesthesie alsmede andere locale anaesthetische middelen worden bij het prepareren van pijlers door mij vermeden.

ten 5^{de}: wat de zenuw- en wortelbehandeling betreft, ben ik nog steeds niet zoo pessimistisch gestemd als vele andere collega's, en heb ik nog steeds het volste vertrouwen dienaangaande in mijn werk.

ten 6^{de}: de wortelpreparatie acht ik een der lastigste

kunstabewerkingen die wij in den mond te verrichten hebben, zij eischt veel tijd, geduld en technische vaardigheid.

Vlugge rotatie en natte steenen zijn een eerste vereischte.

ten 7^{de}: mijn ervaring met inlaybruggen (vast) alsook hetgeen ik er van enkele andere collega's van gezien heb, sluit zich bij die van collega Schuiringa aan; reeds heb ik tijdens den door mij gehouden cursus er tegengewarschuwd.

Het is een algemeene fout van velen onzer geweest, zooals mij verschillende bekwame practici ook toegegeven hebben. Mijns inziens bij hooge uitzondering nog maar van waarde en liefst zooals collega Da Costa dat ook aanraadt (één vast steunpunt; het andere vrij rustend, maar volgens mijne meening toch met devitalisatie). Fractuur en caries zijn twee veelvuldig voorkomende factoren die tot mislukking geleid hebben. Het is slechts eene persoonlijke opvatting en die helaas ook weer hier en daar met die der drie andere collega's verschilt. Ik geef ze daarom ook slechts ter overweging. Hiermede is natuurlijk bij verre nog niet alles gezegd hetgeen dienaangaande te zeggen valt. Laat ons echter bescheiden zijn in onze conclusies. De evolutie ook dienaangaande in ons vak is niet te forceeren.

Individualiseeren en niet generaliseeren. Naast persoonlijke idealen en een streven naar verbetering, den gulden middenweg niet uit het oog verliezen. Ook in verband met dat vraagstuk over brugwerk hebben de aphorismen weergegeven in ons tijdschrift van 15 Februari voor mij als mensch en algemeen practicus meer waarde dan honderden bladzijden uit onze literatuur. Ik beveel ze in het algemeen ter lezing en herlezing en ter overdenking ten zeerste aan. Zij geven met weinige woorden weer, hetgeen ik in enkele lezingen getracht heb duidelijk te maken en tot mijn leedwezen daarin dikwijls verkeerd begrepen ben.

De geachte Redactie dankzeggend voor deze opname.

Met collegialen groet

J. OIDTMANN.

TER TOELICHTING.

Naar aanleiding van mijn mededeeling omtrent mijn ervaring van bruggen met inlegvullingen in dit tijdschrift, Dec. 1918, geenszins bedoeld als een verhandeling over brugwerk in 't algemeen, zooals enkele collega's dit hebben opgevat, verscheen van den heer Verhoeven een ingezonden stukje, in het nr. van Febr. l.l.

De geachte inzender schijnt tot mijn verwondering hieruit te lezen, dat het mijn bedoeling is geweest, met de beschrijving van dit eene geval aan te toonen, dat bruggen met inlegvullingen gecontraïndiceerd zijn. Dienaangaande verwijs ik naar blz. 662 v. d. vorigen jaargang, waar te lezen staat dat ik: »dit geval met het weinig schitterend resultaat uitvoerig beschreven heb, omdat verschillende bruggen van dit systeem, die ik zag, door dezelfde oorzaken onbruikbaar werden«. Een veroordeeling van alle bruggen met inlegvullingen is hieruit moeilijk op te maken.

Dat in het beschreven geval en bij vele dergelijke bruggen de behandeling gecontraïndiceerd was, behoeft geen betoog.

Mej. J. G. SCHUIRINGA.

UTRECHT, Maart 1919.
